

CREACIÓ

Cartes a un poeta: Separat de la docència

Maite Soler

il·lustració: Montse Senserrich

Fidel Colomer i Sans
Carrer Coromines, 39
Barcelona.

5 de setembre de 1939.

Sr. Alcalde de l'Ajuntament de Sabadell
Excm. Sr Esteve Maria Relat
Sabadell.

Estimat amic Esteve Maria:

Espero que quan rebis aquesta carta estiguis bé de salut tu i els teus, com ho estem la meva família i jo.

El motiu, però, d'aquesta missiva no és pas un motiu de satisfacció per mi, tot el contrari; en aquests moments d'incertesa, d'escassetat en què vivim em trobo en una situació que ni jo mateix acabo d'entendre, i que tot seguit intentaré explicar-te. Abans que res, t'agraeixo l'amistat de tants i tants anys amb els meus pares i cosins, amistat que has demostrat més d'una vegada amb la teva cordialitat i bones maneres, així com tantes vegades en les que hem coincidit en festes i trobades de tota mena; és per tot plegat que goso demanar-te, si en les teves mans està, el poder-me solucionar la meva situació actual i, si això no fos possible, creu-me, amic Relat, que jo sempre restaré agraït i a la teva disposició. Bé, ara passo a relatar el motiu de la meva carta.

Fa uns dies que he estat cessat del meu càrrec de professor de Matemàtiques a l'escola per la qual jo havia treballat quasi tota la meva vida, més de vint anys de docència, sense cap mena de retret ni queixa per part dels alumnes, famílies ni companys, ni molt menys de l'equip directiu; el senyor Sanou Munné, el director, una bellíssima persona, es va veure obligat a apartar-me del càrrec per problemes d'origen estrictament polític, però, creu-me amic meu, que qualsevol acusació sobre la meva persona és absolutament falsa; jo no he actuat mai de manera subversiva, ni tant sols he provocat cap mal pensament sobre els meus alumnes en cap ideologia reaccionària de la qual se m'ha acusat en l'actualitat.

A hores d'ara, la meva vida, tant a nivell econòmic com social, ha esdevingut miserable. Em trobo en un carreró sense sortida i, per això, et demano una gràcia. Si poguessis ni tant sols escriure una carta de recomanació en resposta a aquesta rebuda, per al Centre on jo treballava i que adjunt t'envio perquè vegis l'abast del motiu de la meva preocupació, et quedaria eternament agraït.

Pensa que, ara, no tinc ofici ni benefici de cap mena, i encara gràcies que puc conduir ambulàncies per a la Creu Roja, sense cap mena de remuneració econòmica, només l'Auxili Social, que em dóna una cartilla de racionament, a la que tampoc tinc dret, per haver sigut posat a la "llista negra".

Abans de res, rep una forta abraçada del teu amic, Fidel Colomer i Sans.

Que Déu et guardi molts anys.

UNIVERSIDAD DE BARCELONA

En virtud de las atribuciones que me han sido conferidas

AUTORIZO

A Vd. para la reapertura provisional del Colegio Lope de Vega, dirigido por José Sanou Munné, según aparece en la Instancia elevada por Vd. a esta Delegación, en la inteligencia de que la presente autorización no exime del cumplimiento de las disposiciones que, respecto al funcionamiento de Centros Privados, han sido dictadas o puedan dictarse por la Superioridad.

He de advertir a Vd., además, que a la mayor brevedad posible, serán objeto los Colegios Privados de visitas de inspección para conocer al profesorado, los locales y los elementos de trabajo de cada uno, y que recomienda este Rectorado, en cuanto al personal docente que ya, desde el primer momento, sean separados de funciones tan delicadas e interesantes para la patria aquellas personas de las que se sepa que profesan una ideología, o han desarrollado unas actuaciones contrarias o poco afectas a la Religión Católica, a los Principios de Orden y a los más puros sentimientos de amor a la Unidad de España. Asimismo deberán ser eliminadas de las bibliotecas de todos los Colegios Privados y remitidos a la Secretaría General de la Universidad, todas las publicaciones, incluidas en las Ordenes del Ministerio de Educación Nacional de 23 de diciembre de 1936 y 16 de septiembre de 1937, o sea, las que contengan exposición de ideas disolventes o conceptos inmorales, propaganda de doctrinas marxistas, y todo cuanto significa falta de respecto a la dignidad de nuestro Glorioso Ejército, atentados a la Unidad de la Patria, menosprecio de la Religión Católica, o cosa opuesta al significado y fines del Movimiento Nacional.

Al mismo tiempo, he de comunicar a Vd. que durante la primera semana siguiente a la reapertura, la labor que deberán realizar los Colegios Privados consistirá principalmente en breves conferencias sobre los puntos esenciales que han dado vida al Movimiento Salvador de España, sobre la amplia y benéfica Obra Social realizada por el Gobierno Nacional y sobre los Principios Fundamentales de la Moral y Caridad Cristiana, cimientos incommovibles de la Familia y de la Sociedad Española.

Lo que le comunico para su conocimiento y satisfacción.

Dios salve a España y Guarde a Vd muchos años.

Barcelona, 1 de julio de 1939.

Año de la Victoria.

INSTITUTO DE LA DELEGACIÓN DEL MINISTERIO DE EDUCACIÓN NACIONAL.

Resposta:

Estimat amic Fidel:

Em sap molt de greu no poder-lo ajudar en la desgraciada situació en la que es troba, doncs queda molt lluny de les meves atribucions això que vostè em demana. Li recordo l'època en què vostè va militar en les Joventuts Falangistes i en les quals vostè tenia interessos partidistes, que potser avui dia li passen factura. És clar que el temps ho cura tot, amic meu, iestic del tot convençut que d'aquí a uns mesos el seu expedient serà arxivat i vostè podrà tornar a exercir el seu preuat magisteri, pel qual, d'altra banda, i això em consta, vostè esta altament qualificat, ja que sé que és autor de més d'un tractat en Matemàtiques i Filosofia.

No desesperi i, endavant, amic meu.

Rebi una abraçada. Salutacions a la seva mare i germans.

Déu ens guia a tots en el nostre camí.

S.S.S.Q.E.S.M.

Dr. Esteve Maria Relat